

guen a recollir, a lo menys dues vegades al dia, totes les escombraries abandonades en els carrers, places i passeigs de la ciutat i les entregades pels veïns en el moment de passar els escombraries per davant de llurs domicilis. Cada contractista té a son càrrec la neteja de dos districtes municipals, a quin efecte ha de posar respectivament en servei no menys de dos carretons dirigits cada un per un peó, i un carro amb caballeria. El que's cuida dels tercer i quart districtes ha de regar i escombrar la plaça i carrers on s'hi celebren els mercats i ha de utilitzar ademés un *carri-cuba* per a retirar tots els dies del Escorxador els desperdicis líquids i pastosos que restin després de la matança ordinaria. Les caixes de tots els vehicles en servei de neteja han d'esser tapades i sovintment pintades, i no poden els escombraries buidar el contingut de les mateixes fóra de un lloc acondicionat i a una distancia menor de un kilometre de la ciutat.

Veieu aquí lo que a Olot hi há establert per a la recollida de les escombraries. Encara que no ens satisfá el sistema empleat, no sols pel sistema en sí, sinó que també per les imprevisions contractuals hagudes; si's complís el contracte en totes les seves parts, tal volta no's notaria tant la falta de netedat en la via pública. Per aixó anem a exposar lo que per nosaltres, en be de l'higiene, hauria de corregir-se.

Com que la causa de les enfermetats produïdes per les escombraries és deguda a la fermentació d'aquestes que ataca la puresa del aire a respirar, procediment ideal seria, per a evitar els iusans ferments, destruir les escombraries per medi de la cremació; però per a adoptar-lo és indispensable adquirir aparells i construir dipòsits adequats que irrogarien grans despeses quasi impossible d'atendre avui, donat l'estat precari de la caixa municipal. Descartat, doncs, el procediment que acabem d'indicar com a més perfecte, hem de limitar-nos a intentar lograr una millora per al mateix sistema que'n la actualitat s'emplea a Olot.

En primer lloc deuria prohibir-se d'una manera terminant que'ls veïns dipositessin les escombraries al carrer, en el que permaneixen regular temps en espera de l'encarregat de recollir-les, si'l vent o'l tránzit no les escampa per tot arreu, infeccionant la atmósfera de microbis, sempre perjudicials a la salut i més encara si provenen de cases amb malalts contagiosos. En evitació d'aquesta mala i consentida costúm, creiem que lo millor fóra que cada familia guardés les escombraries en caixes de llauna o zenc —per a que puguin escaldar-se quan convinga— de cabuda necessària i en relació amb el nombre d'individus que componen la familia;

quals caixes haurien d'esser buidades al carro de neteja cada dos o tres dies, pels escombraries.

En según lloc, deuria també intolerar-se el que'ls veïns omitissin el dever que tenen de netejar la part del carrer corresponent a les cases on habiten. La via pública convé escombrar-la a lo menys dues vegades al dia, i com que no és possible emplear-hi al afecte una brigada d'escombraries municipals pel dispendi crescut que portaria, d'aquí que per a més obligar a aquells, i en tot cas per a suplir la seva omisió, ensajaria formar un grop d'ex-captaires per a que amb el material necessari es cuidés de passar pels carrers a escombrar la part que'ls veïns haguessin descuidat, facultant-lo cobrar a cada un d'aquets cinc o deu céntims en pag de son treball. L'Ajuntament també podria consignar una petita quantitat per a sufragar les despeses del material de neteja usat pels ex-captaires, a canvi de que escombressin diariament places, passeigs i carrers d'enfront dels edificis públics.

Per últim—com preceptúa el compromís—hauria d'obligar-se als contractistes que'ls carros que tinguessin destinats al servei de neteja pública fossin degudament tapats, a fi de que una vegada plens i al circular de una part a l'altra de la ciutat, s'evités en lo possible les exhalacions miasmàtiques propies de la fermentació de les escombraries. Les tapes podrien consistir en tres parts unides per xerres i sobreposades en la caixa del tamborell, per a que puguin amb facilitat obrir-se per les parts anterior i posterior del carro.

I res més, car no siguent possible, segons més amunt hem dit, posar en pràctica els moderns procediments empleats en aquest ordre per les ciutats en el moment més adançades, creiem que amb lo expressat, per més que aparenti vulgarisme, prou n'hi há per a que Olot consegueixi quelcom de profit en benefici de la higiene pública, de la que'n deriva la salut, suprema llei del poble.

C. AGUSTI.

La Biblioteca Popular

En una gran Biblioteca tot ha d'esser benvingut; perque tot serveix o pot servir un dia. ¿Es pot preveure fins a quins camps portarà la curiositat o l'interès els especialistes investigadors? Però una petita Biblioteca popular no té aquesta funció múltiple i indeterminada. Té una funció concreta, peculiar. Ha d'esser, per preveure una definició educativa; i ho serà tant per alló que conté, com per «alló que no conté». L'establi-